

לח:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. וירא את אליו ויקרא
ותחת רגליו במעשה לבנת
הספיר ובעצב השמים
לטרסה
2. כל אשר יגע בנקודה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד
אשר יזה עליה חבשה במקום
קדש: ויקרא 1, 2

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מפגלות ולא אחת דאין מפגלים בחצי מחיר דא וא"ת
אימא מפגלות היינו באחת מהן ולבית הלל בראשונה דווקא
ולכוהו מפגלין בחצי מחיר וא"כ דא אף בפיגול וימני דהו חומרא

לג' אס נתן רלשונה כמקום
שניה חזק לזמנה היו פיגול ולב' אס
שני פיגול בדרת במחיר וזכ"ל 10
מדקאמרי 10 בית הלל רלשונה מפגלת
מכלל לג' אס לא מפגלת דהו ליה
לתימור כרלשונה ולא כשניה ותו י"ל
דמחיר דמחירות דהיינו דשמיין
דוקא הוי מפגלות ור"ד יתכן כח 10
ידקן מוכח כחוספסא כדדיא ח"ר
אלעזר בן יעקב דבר 10 10 מקולי
שני שמה ומחומרי בית הלל שמי
ממנות כשחטאס מכשירות ומפגלות
יבדל אחת שלא בזמנה ועשפר הדס
שקול ואין זו כרת דברי ג' אס וית
ללא אומרים פיגול וס' זו כרת
לזמנה כדחת אין זו פיגול לג' אס
ומשמע משום דנשפר הדס ולא
דקרני כל מחיריו אבל אס לא נשפר
היינו ועתה השניה כמקנה הוי
פיגול דמפגלי כחלי מחיר וכל כפי
רש"י ולבית הלל פיגול דקרני כל
מחיריו או שמה אפי' לא נשפר ועת
השני כמקנה נמי אינו פיגול לג' אס
לדון מפגלי כחלי מחיר ועשפר
דקרני משום בית הלל אשמועינן
דהיינו קרני כל מחיריו שמה 10 ממה
נשפסין בין סכרי 10 10 שמה מפגלי
לדון מחיר הוו קולא אחי 10 קולא
לי למה חירק כי איתשיל כדחייא
איתשיל אפי' כי איתשיל כפיגול הוי
בית שמה לתומרה היכא דלא נשפר
לדון רלשונה כמקנה והשניה
כפיפיגול דמפגלי כחלי מחיר וליכא 10
לתימור דקנה דוקא הוי מקולי
כ"ס דלמה ליה לתימור כעדיית
חולא נשפר כיון דכלא נשפר הוי
לדון דלמה ליה לתימור כעדיית

חומרא ויש לומר דהאי גזירה אינו
שנוי לא במשנה ולא בדבריהם בפירוש אבל לישנא דבריהם נמשך
הו לקולה לבית שמאי לכך פריך למינן בעדות:
הנה"ה חז"ל אמר רבי שמיה ה"א דאמר שרירי. ופירוש ה"א
הקוטנים שנדחה סיעתא דרב פפא קשה דהוה
ליה למימר אלא ולפום ריהוטא שנייה הוא אליבא דרב פפא והיינו
סיעתא דריון דאשכחן לרבי נחמיה דטעון כיסוס היכא דהייב בחוך
לרב ה"א פפא נמי כיון דהייב בחוך נ"י ממונש שבתאסא הוא הדין
דטעון כיסוס דכיסוס וחובי ח"ו חזן חדא מילתא היא דפשיטא
שכל זה לא הוצרך לראיה ה"א ופריך אמר דשמעת ליה לר' נחמיה
לענין התלעה כו' לענין כיסוס מי שמעת ליה ואם כן לא דייקין
למי מן הראוי ליקדו והוא הדין דלא מיקדא כו' מה הראוי לקרן
ומהשי אין והתנאי כו' ויכולה סוגיה לקיומי סיעתא דרב פפא
עד לבסוף דמשי אלא כי תניא היא דנמיס הפנימים דנדחו
דבריו (תוספות) ומיהו ה"א כל זה אמר דרב פפא לקיים דבריו
בשבתא ה"א הפנימים ולמיס מהחבה מועלת בןן ומיירי דשריסי
דנמשעת לישנא דבריהם: כל שנפשיס ליקדו כל בשל ממונש דבריו
דאיירי בפנימיות ק' שוב כמו מתנה ראשונה כיון דכל ארבע
מתכבדות לכזי עלתא ולא הוה קדו שפשיס ליקדו ויפשיס לא
ממי' לפלוגי דנמיס האלמגוסי דרבי נחמיה היא דהייב שריסיה בחוך
ואם כן לא מי' למיחינן מלתא פטור:

הגדה"ה יש מפרש הא מני רבי נחמיה היא כ"ו. ואמאי
סיפא לקח מן הדלף ליוקד כמו רבי נחמיה וירש
ההא מן הראוי לקחן ברבנן ואפסכו כי הוא גיווגא בפי' שתי הלחם
(מנחות 76:) דתנא [א] ואפי'ו צפסין אלמא תנור מקדס וזו דמות
את השבת ואפי' להו בליתו וכן ברייתא דרבי טבול וי' [למחן 77:]
דיוס שמועה כיוס קבורה וכו'. ושקול וטרי עד אלף כי תניא
היה בשלם מנחות ששחטאם וגרס [א] אלף כספריים ומייקיס וכו'
סיעתא דרב פפא מן ברייתאם ולא מקמייתא ולפי שיטה זו
וי' יושב כולה סווגא ובהוונטרי פירש כולה שחטתה צפסא:

לא אירא טעמא דידך דהא ב רבי נחמיה היא דאפילו בשירים
בחוץ חייב אלמא דס בא קחשיב להו: מידי דהוי אאיברים.

מאי לאו אפליגי דמוכח. כנגד חצי גביסה וחי חספר לנחש שלא יהא מקאסם למעלה ומקאסם למטה: טיבורא. להרים ה: לא אגליויס דמוכח. על ה גגו של מוצח שהיה מטהרו מחילה מדשן שעליו ומגלה את גגו ועל ה שמטהרו ומיפהו קרי ליה טהרו דכתיבי

והטורו 11: **והא אינא שיריס**, ששפסר
ליסוד ויעקר המהומות למעלה:
איריס לא מעכבי, כסדר ואין
דמייס המעכבים קאמרינן דלא
מזינו חזין למעלה וחזין למטה:
דאינא למד מעכבי, לקמן בחזרה
מקומן (דף נב), ויעקר המהומות
בקרבות הספיקו דהיינו למעלה
והשיריס ביסוד מונח החלון דהיינו
למטה: **כחד מקוס**, במנחה אחד:
שני מענטס שבתעלס מעורוס,
כל זמן שלא ניתן 11 שנים לא הותרו
לימורין להקטירה ולא הכשר
לאליהם: **ומעגולוס**, אם נתן
שמיין במחשבת סיגול אלל אלא
בשמיקה וחתם במחשבת לא סיגול
שלין מעגלין בחצי מחיר: **לפנייה**,
לכן פלוגתא בעריות גבי קולי ביה
שמיא סיגולן נסדרו במחשבת עריות
והא נמי קולי ביה אלא דלגיש
לא סיגול אלא אם כן חישב בשמיין
ולבית הלל סיגול בלחת מהן: **כרי**
איסעיל, משנה 11) בית שמיא וביה
חתילה ותתקין עליה בית שמיא וביה
לסיסורא **איסעיל**, לענין היסור
הכשר והאימורין נשאלה שעתה
השואל ושאל נתן מתנה אחת
בתעלס ושפסן הדס הותרו האימורין
והכשר או לא הותרו עמדו בית
שמיא ושפסן עמדו ב"ה והכשירו דהו
לבו ב"ה 11) חומרה ומינה גריד
דיוון דלינה מתנת לבד לאינה
מספלת: **אחר רבי יוחנן שלש**
מקוס, אחרות 11 שבתעלס אין בלוח
חליה ואעפ"י שאין מעכבים ולא
וריהם ומורה אין מיהו דא נשפל
במקומו 11) שבתעלס אין בלוח

בשקיעת החמה בלרקמן ודף טו. ואין מעלין ו' לגבי מזבח הכתמים: **בזאת** **לאחר** **כיוס**: אם נתן מתנה ראשונה ומתי בעליה כבר כפר בראשונה ואין שם חטאת גמורה על הדם עוד לפסול משום חטאת שמתו בעליה: **יש** חטאת **כחלטו**: יש מדברים שבתורה דמים שהשלים מחנות כחתנה הראשונה: **יש** דברים שכן בתורה שירי הדם: **חוק**: הוי"ק אותן בתוך חיוב הראשון לפנים בתורה וזיקה גמורה. ואסור לומר בעליה דבשלו מלוקח והא וזיקה היא. וזר חיוב עליהן מיתה בפנים. וטענות כלי שרת ומתנה: **ה'** **אזכר**: ויכנס אם יתנו מדם החטאת על הבגד לאחר שנתן במתנה: **ה'** **אחת** טעון כיוס בדמיו ואשר לו ממתנה וגו' כאליו יתנו קודם לכן **ה'** **אכל** אם נתן כל הממונים ואחר"כ יתנו מן העשרה אין טעון כיוס בראשונה בשמעתין אשר לו פרט לזה שכבר הוזה: **שירים**: חטאת שקיבל דמה בצינע כסות ותמן מתנה אחת מכל **ה'** **אחד** כולו נעשו שירים: **לישפך** ליסוד **ה'** **הג'** כסות **ה'** שירים שאלו כמו הראשונה: **ה'** **כחלטו**: כחתמה הראשונה: **מיסה**: שנתן לאחר מיתה בלדמר לעיל: **לא** **שירי**: כבר שכבר הותר: **ולא** **פסגלו**: אם נתן הראשונה בשקיעה והשלים במתנה לא פסל וכשר בדתן במתני' ושל **ה'** **ולא** **טיילא**: אין להם חזרת פסול כיסות פנים שאם נתן מתנה אחת בתוך והימים השחר להיכל **לא** **פסל** **ה'** משום חטאת שנגזר דמה לפנים בדמיו לכפר בקודש (ויקרא **ה'**) בראוי לכפרה הכתוב מדבר: **כסות**: בשירים: **ה'** **מא** **אמינא** **לה**: דטענה כיוס: **נימו** מן הוואר **על** **הבגד** **אין** **טעון** **כיוס**: בדאמרינן בפרק דם חטאת (לקמן דף ג:) אשר לו בראוי להאמר יא' אם שלא נתקבל בעלי: **ה'** **קרקר**: משנע בקרב המזבח יתנו על הבגד: **או** מן **היסוד**: משנפסו שירים ליסוד יתנו מן היסוד לבגד: **אין** **טעון** **כיוס**: בדאמרינן אשר לו פרט לזה שכבר הוזה: **הא** מן **הראוי** **לקרב**: **ה'** דבר ואפילו שם מתנות שבתפלות טעון כיוס: **הא** מן **הראוי** **ליסוד**: כיון שירי הדם הראשון לישפך ליסוד: **טעון** **כיוס**: בתמיה: **הא** **מני** **ר'** **נתמיה** **היא** **ה'** **כו'**: הא מילתא הש"ס קאמר לה ומסקנא דקשיין היא לאסוקי מדבר פסא בליתר מהא נמי טעון כיוס: **שירי** **הדס**: אל שם חטאת החילונות ששקרינן בללא דמים יתנו המענין: **ה'** בתוך חיוב משום דהו' לפנים:

מסורת הש"ס

(א) יומא טו. נט. (ב) תר פ"ד
ה"ד. (ג) ו'ימא פ. חולין נב: קה.
בטוית ל: ערכן ח: ו' ירוש'
פאה פ"ו ה"ב, יומא פ"ח ה"ב,
כתובות פ"ח ה"א, (ד) לקמן נג.
(ה) [שם תעילה ה.], (ו) לקמן
לט. קיא. קיב, (ז) לקמן פא:

הגהות הב"ח

(א) נבי טיה טיהטל ודקי
מלכיה דיעמל: (ב) דשלי דיה כי
לחשיל משנה זו כסמ"ד:
(ג) ד"ה לטיהטל יט' לחומרא:
(ד) ד"ה חק כוונק וט' יתנת
קרן ואצבע כיבוס:

שינוי נוסחאות

[illegible]